

яка отримала назву "Системи антикризового управління". Для реалізації цієї системи управління в країнах з розвинутою ринковою економікою готуються особливі фахівці - менеджери по антикризовому управлінню компанією. Суть цієї системи управління полягає в тому, що загроза банкрутства діагностується ще на ранніх стадіях її виникнення, що дозволяє своєчасно привести в дію спеціальні фінансові механізми захисту або обґрунтувати необхідність певних процедур реорганізації. Якщо ці механізми і процедури через невчасний або недостатньо ефективного їх здійснення не привели до фінансового оздоровлення підприємства, воно стоїть перед необхідністю в добровільному або примусовому порядку припинити свою господарську діяльність і почати ліквідаційні процедури.

Основною метою антикризового управління є швидке відновлення платоспроможності і відновлення достатнього рівня фінансової стійкості підприємства для уникнення його банкрутства. З урахуванням цієї мети на підприємстві розробляється спеціальна політика антикризового фінансового управління при загрозі банкрутства. Вона може бути сформульована таким чином:

Політика антикризового управління є частина загальної фінансової стратегії підприємства, що полягає в розробці і використанні системи методів попередньої діагностики загрози банкрутства і механізмів фінансового оздоровлення підприємства, що забезпечують його захист від банкрутства.

УДК 629.43.004.67

ЗАВИСИМОСТЬ РАСХОДОВ НА ПЕРЕДВИЖЕНИЕ Поезда по участку от времени в движении и используемой мощности ЛОКОМОТИВА

*Малькевич Н.Д., к.т.н., доцент,
Зеньчук Н.Ф., к.т.н., доцент (БелГУТ)*

В технико-экономических расчётах на железнодорожном транспорте, в частности, при проектировании железных дорог, а также при решении задач по определению оптимальных масс и скоростей движения поездов, применяется способ расчёта расходов, связанных с передвижением поездов по участкам, пропорционально количеству измерителей «механическая работа локомотива» и «механическая работа сил сопротивления

движению». На измеритель «механическая работа локомотива» относят расходы по ремонту узлов и деталей локомотивов, связанные с выработкой, преобразованием и передачей энергии, а на измеритель «механическая работа сил сопротивления движению» – часть расходов по ремонту ходовых частей и тормозного оборудования подвижного состава и по текущему содержанию и ремонту пути.

При этом под механической работой понимается произведение силы на расстояние. В частности, механическая работа локомотива рассчитывается как произведение касательной силы тяги локомотива на обод колеса на путь перемещения поезда как подвижной единицы, а механическая работа сил сопротивления движению – как произведение силы сопротивления движению на расстояние передвижения поезда.

Однако такое понимание измерителя «механическая работа» при расчёте расходов пропорционально ему, связанных с передвижением поездов по участкам, не соответствует действительности. Например, сила сопротивления движению от уклонов пути связана с действием силы земного притяжения и действует непрерывно во времени, поэтому чем большее время поезд затрачивает на преодоление отрезка пути с подъёмом, тем больше затрата энергии по преодолению силы сопротивления подъёма и тем больше износ узлов и деталей локомотива, связанных с выработкой, преобразованием и передачей энергии. Неслучайно на практике машинисты интуитивно, исходя из своего опыта, стремятся преодолеть подъём пути как можно быстрее. Если же исходить из классического определения механической работы, получается, что величина механической работы и связанные с ней энергетические затраты на преодоление сопротивления движению от подъёма пути не зависят от времени нахождения поезда на этом подъёме. То же относится и к другим видам сил сопротивления движению поезда.

Поэтому механическую работу преодоления непрерывно действующих во время движения поезда сил сопротивления его движению следует определять по времени работы мощности силы преодоления этого сопротивления, обеспечивающей передвижение поезда в пространстве на соответствующее расстояние. Или, что одно и то же, механическая работа равна сумме работы мощности непрерывно действующих сил сопротивления движению во время движения поезда, создающих эту мощность сопротивления движению за период перемещения поезда на это расстояние.

Предлагаемый подход позволяет рассчитывать величины механической работы сил сопротивления движению и механической работы локомотива, соответствующие действительности, и

определять пропорционально им энергетические и ремонтные расходы, связанные с передвижением поездов по участкам. Данное понимание величины механической работы изменяет практические подходы к определению оптимальных скоростей движения поездов на действующих железнодорожных линиях по минимуму расходов на передвижение и способствует этим самым сбережению затрат энергетических ресурсов.

УДК 658.14

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОПТИМАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ З ВИКОРИСТАННЯМ МОДЕЛІ ДЮПОН

*Нескородєва І. І., к. е. н., доцент,
Кіріченко А. В., студентка (ХНЕУ)*

Ефективність використання фінансових ресурсів підприємства значною мірою залежить від раціонального процесу розроблення та реалізації управлінських рішень. У сучасній вітчизняній та зарубіжній практиці існує безліч методів і моделей ефективності використання фінансових ресурсів підприємства. Тому не викликає сумніви необхідність аналізу ефективності їх використання та обрання найбільш результативного для цього інструментарію.

Взагалі поняття ефективності використання фінансових ресурсів підприємства зустрічається дуже рідко. Частіше науковці та економісти приділяють особливу увагу питанню ефективності використання капіталу, який здійснюється за допомогою коефіцієнтів рентабельності. Серед відомих спеціалістів, що займаються розгляданням даної проблеми заходяться: А. Д. Шеремет, В. В. Ковальов, Є. С. Стоянова, М. Д. Білик, І. А. Бланк, Г. В. Савицька та ін..

Показники рентабельності капіталу є найголовнішими в системі критеріїв оцінки діяльності підприємства. Саме тому, було обрано факторну модель фірми Дюпон, яка успішно об'єднує основні аспекти управління підприємством: прибутковість власного капіталу, активів і ефективність ухвалення операційних, інвестиційних і фінансових рішень [2]. Призначенням даної методики є визначення впливу на ступень рентабельності власного капіталу основних факторів, таких як: рентабельності продажів, ресурсовіддачі і структури джерел засобів, авансованих в дане підприємство [4].

На основі вихідних даних фінансової звітності підприємства АТЗТ «Агропродторг» за 2007 – 2009 роки було проведено факторний аналіз

по схемі Дюпона та виявлено вплив кожного фактора на рентабельність власного капіталу методом абсолютних різниць.

Згідно з отриманими даними рентабельність власного капіталу на протязі 2007 – 2008 роках знизилась з 8,6 % до 1,31%. Основні причини такої негативної тенденції - це помітне скорочення ресурсовіддачі з 9,13% до (- 6,08%) та незначне зниження показника рентабельності продаж. За період з 2008 по 2009 рік спостерігається значне збільшення показника рентабельності власного капіталу з 1,31% до 8,29% за рахунок позитивної зміни коефіцієнта фінансової залежності.

Таким чином можна зробити наступні висновки:

1. Для підвищення ресурсовіддачі підприємства необхідно детальніше вивчити показники оборотності капіталу і встановити, на яких стадіях кругообігу відбулося уповільнення руху грошових коштів.

2. Збільшення коефіцієнта фінансової залежності призводить до збільшення рентабельності власного капіталу. Але даному підприємству потрібно уважно слідкувати за позичковим капіталом, адже збільшення частки залучених коштів у структурі капіталу може привести до збільшення ризику втрати фінансової стійкості.

УДК 336.145.2

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ “МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ”

*Нескородєва І. І., к. е. н., доцент,
Ткач С. М. студент (ХНЕУ)*

На сьогодні в Україні стоїть питання вирішення проблем фінансування дефіциту місцевих бюджетів, що пов'язане з відсутністю досконалого механізму регулювання міжбюджетних відносин в країні та ефективної бази формування доходної частини регіональних бюджетів.

Питанням процесу формування доходної бази місцевих бюджетів були розглянуті у роботах таких науковців як: С. Бейлі, Ш. Бланкарт, І. Озерова, С. Слухай, О. Василик, О. Кириленко, У. Еванс, В. Опаріна, та інших.

Але поряд з цим відсутній єдиний погляд, щодо визначення економічної категорії місцевих бюджетів. Це обумовлено тим, що одні автори зосереджують увагу на розподільному характері бюджетних відносин, а інші ж зосереджують увагу на матеріальному змісті місцевих бюджетів.

Не зважаючи на численну кількість авторів які досліджували поняття “місцеві бюджети” так і не вдалося сформулювати єдиної думки. А це в свою